

Catholicus, quique Sanctam Catholicam, & Orthodoxam fidem, quam Sancta Romana, & Apostolica Ecclesia tenet, docet, & praedicat, palam, & publice profiteatur, & sequatur, & in unitate ejusdem S. R. E. permaneat: quodque pro tempore existens Archiepiscopus Gnesiensis, cui jus renunciandi, seu publicandi Regem ex privilegio competere dignoscitur, neminem renunciet, aut publicet, qui fuerit dubiae fidei, & non sit manifeste Catholicus.

Novus Electus a Principe Regni renuncians, & coronandus.

§.3. Ad tollendum vero dissidium, & intestini belli periculum, nullus Episcoporum, & Praelatorum, contra jus Archiepiscopi praedicti post renunciationem ab eo factam, scilicet de persona Catholica, & servatis Regni statutis, & consuetudinibus in electione Regis, audeat nominare, renunciare, aut coronare alium in Regem, alioquin a regimine, & administratione Cathedralis, seu Metropolitanae Ecclesiae, cui praest, in perpetuum eo ipso suspensus, atque omnibus Beneficiis Ecclesiasticis, quae quomodolibet obtinet, privatus existat, & nihilominus hujusmodi nominatio, renunciatio, aut coronatio nulla, & invalida censetur, ac nullius sit roboris, vel momenti.

Promoti ad Episcopatus per Regem, eorum administrationem suscipere nequeant in expeditis Literis Apostolicis.

§.4. Ne quis nominatus a Rege Poloniae pro tempore existente in Episcopum, vel Archiepiscopum ad Ecclesiam aliquam Cathedralis, vel Metropolitanam, ex iis, ad quas pro tempore vacan. jus nominandi ipsi Regi ex privilegio Apostolico competit, assumat sibi honorem, nec locum, neve in regimine, & administratione Ecclesiae hujusmodi, illiusque bonorum quoquo modo se immisceat, nisi prius a Sede Apostolica eidem Ecclesiae de persona sua sic nominata provideri, seu in Episcopum, vel Archiepiscopum, Praesulem, & Pastorem praedicti obtinuerit literis Apostolicis desuper expeditis, si secus fecerit, ad illam, & ad aliam quamcumque inhabilis omnino censetur.

Poenae eligentium, vel adhaerentium Regi Haereticis.

§.5. Quicumque sive ex Senatoribus, sive ex Nobilibus in promovendo Rege Haeretico, opem, consilium, auxilium, vel favorem praestiterit, vel consenserit, aut ei jam promoti adhaerit, praeter alias censuras Ecclesiasticas, & poenas, in quas eos incurrere Sacris Canonibus, & Constitutionibus Apostolicis constitutum est, tam ipse, quam posteri ejus, & descendentes, ad omnes honores, dignitates, & Beneficia Ecclesiastica obtinenda, perpetuo inhabiles, & incapaces sint, & esse censentur.

Poenae contra faventes Haereticis.

§.6. Nullus Episcoporum, seu inferior Praelatus audeat Haeticum hominem ad honores, dignitates, officia, vel Beneficia spiritualia, vel temporalia promovere, vel promoveri facere, aut intercessione, opibus, aut alia quacumque ratione ad ea assequenda juvare. Quod si id attentare praesumpserit, poenam privationis omnium, & quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum, vel officiorum, quae obtinet, necnon suspensionis, ut praesertim, a regimine, & administratione suae Ecclesiae, ipso

facto iacurrat, & ad alia obtinenda, incapax prorsus existat.

Impugnantes Jura Sedis Apostolicae, aut Jurisdictionis Ecclesiasticae.

§.7. Quicumque ex iis, qui pro Catholicis se gerunt, tepidis nimirum, & falsis fratribus, Apostolicae Sedis auctoritatem, jurisdictionem Ecclesiasticam, & jura decimarum publice, vel privatim, directe, vel indirecte in Conventibus, aut aliis in locis impugnaverit, tam ipse, quam ejus posterii ab ordinibus, & honoribus, dignitatibus, & Beneficiis Ecclesiasticis in perpetuum arceantur, & ad illa semper inhabiles existant.

Exactio Numerum Regi, vel Reipublicae per Episcopos faciendae.

§.8. Quoties ex necessaria, communi, & publica causa, ac de licentia, seu permissione Sanctae Sedis Apostolicae conferendum est consensu publico ex bonis Ecclesiae subsidium, seu donativum aliquod Regi, vel Reipublicae, illud per deputatos suos Episcopi exigant, ne subditi, & bona Ecclesiarum a Secularibus exactoribus expleantur, & prophanentur, ac variis injuriis, & damnis, prout plerumque factum est, afficiantur. Si Episcopi aliter fecerint, poenis, in Concilio Generali Lateranen. novissime celebrato, & in Bulla die Coenae Domini legi solita, aliisque sanctionibus Apostolicis contra eos, qui etiam sponte offerunt, inflicti, eo ipso subiaceant.

Thesaurus publicus in struendus pro subditis necessitatibus.

§.9. Demum, quod propter omnes subditas dicti Regni necessitates, & improvisos eventus thesaurus, sive ararium publicum, & commune omnium Regni, praedicti Ecclesiarum, in aliqua Ecclesiae arce, seu Castro, provide, & accurate instituat, & cum omni diligentia, & custodia asservetur.

Ipsi Regni Proceres supplicent pro dictorum confirmatione.

§.10. Quae omnia statuta, & Decreta, quo firmiter, & accuratius perpetuis futuris temporibus observentur, iidem Praelati per dilectum filium Vincentium de Seve Praepositum Lacen., & Internuncium, ab ipsa Synodo Provinciali, ad Nos missum, Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut illis Apostolicae comprobationis robor adiceret, aliasque in praemissis opportune providere de benigne Apostolica dignaremur.

Confirmat Sixtus, eaque servari jubet.

§.11. Nos igitur eorumdem Praelatorum, ac ipsius Synodi pietatem, sanctumque, & laudabile propositum plurimum in Domino commendante, eorumque supplicationibus in hac parte annuentes, statuta, ordinationes, & Decreta praedicta, prout superius descripta fuerunt, ex certa nostra scientia, deque Apostolica potestatis plenitudine tenore praesentium perpetuo confirmamus, & approbamus, eaque praesentis scripti patrocinio communitus, & illis perpetuae, & inviolabilis firmitatis robor adicimus, ac per eos, quos illa concernunt, & concernent in futurum, perpetuo, firmiter, & inviolate observari praecipimus, & mandamus, omnesque, & singulos juris, & facti, ac Solemnitatum, etiam substantialem, si qui in eis intervenerint defectus supplemus.

Decretum irritans.

§.12. Decernentes irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

§.13. Non

Derogatio contrarium.

§.13. Non obstantibus praedictarum Ecclesiarum, & quibusvis aliis contrariis statutis, & consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, & immemorabili tempore pacifice observatis, nec non privilegiis, indultis, & literis Apostolicis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis, eorumque totis tonoribus specialis, specifica, expressa, & individua mentio habenda foret, tenores hujusmodi praesentibus pro expressis habentes, ad effectum praesentium dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, illaque omnia, & singula, quatenus praesentibus literis in aliquo advenissent, poenitus tollimus, & abrogamus. Ac nolumus deinceps cuiquam suffragari. Ceterisque contrariis quibuscumque, aut si eisdem Praelatis, vel eorum alicui, seu alius personis, communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint, per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Fides transmissis danda.

§.14. Volumus autem, quod praesentium literarum transmissis, etiam impressis, Notarii publici manu subscriptis, & Sigillo personae in dignitate Ecclesiastica constitutae obfirmatis, eadem ubique fides adhibeatur, quae ipsis originalibus adhiberetur exhibitis, vel ostensis.

Clausula penales.

§.15. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae confirmationis, approbationis, communionis, roboris, adfectionis, praeccepti, mandati, supplementis, Decreti, derogationis, sublationis, abrogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. anno 1589. An.V.

Datum Romae apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo octuagesimo nono. Pontificatus nostri Anno V.

CLXIV.

Ex Regestis Secreti. Brev.

Declaratio Constitutionis Gregorii XIII. super concordatis Germaniae in provisione Beneficiorum observandis: seu de publicanda provisione Apostolica intra tres menses nota Vacationis.

SIXTUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

AD Romani Pontificis providentiam, circumspectam pertinere dignoscitur, dubia, quae ex literis Apostolicis oriuntur, suae declarationis oraculo delucidare, ut inde omnis dubitandi occasio, & litium dispendia inter quoslibet Christianos, ac praesertim personas Ecclesiasticas valeant submoveri.

Bull. Rom. Tom. V. Par. I.

§.1. Sane dudum a se. re. Gregorii Papa XIII. Praedecessore nostro emanarunt literae tenoris subsequentis. Gregorius Episcopus servus servorum Dei. Ad futurum rei memoriam. Quae in Ecclesiam Dei incommoda inferunt, nostra Nos expedit animadversione removere. Cum itaque per literas se. re. Nicolai PP. V. Nationi Germanicae, pro illius virtute, & concordia cum Sede Apostolica, inter alia concedatur, ut quoties aliquo vacante Beneficio Ecclesiastico in mensibus Januarii, Martii, & Maii, Julii, Septembris, & Novembris, in quibus vacantium Germaniae Beneficiorum Ecclesiasticorum dispositio dictae Sedis specialiter reservata est, non apparuerit intra tres menses a die nota vacationis in loco Beneficii, quod alicui de illo Apostolica auctoritate provisum fuerit, ex tunc, & non antea Ordinarius, vel alius, ad quem illius dispositio pertinet, de illo disponere possit, & saepenumero contingat, ut antequam inquisitio, quam plerumque etiam in concursu plurium, sive in partibus, sive apud dictam Sedem fieri oportet in vitam, mores, & doctrinam eorum, quibus de dictis Beneficiis, per Sedem eadem providendum est, compleri possit, aut antequam de ipsis provisionibus, seu de mandatis, quae ad inquisitiones, & provisiones hujusmodi faciendas, ab eadem Sede impetrantur, vel motu proprio procedunt, literae Apostolicae conficiantur, vel etiam antequam mandata ipsa a Judicibus, ad quos directa sunt, recipiantur, vel recepta expediantur, interdum quoque literis Apostolicis expeditis, & gratia purificata, seu mandatis praedictis receptis, & inquisitione completa, antequam omnimoda executio perficiatur, propter diversa impedimenta, quae frequenter succedunt, tempus trium mensium, ex quo vacatio Beneficii in loco ipsius nota est, expiret, ac proinde Ordinarii locorum, aut alii, ad quos talium Beneficiorum dispositio, cessantibus Apostolicis reservationibus, pertinet, ab ipso tempore praedicto, licet priusquam illud laboretur, provisionis, sive alterius dispositionis de illis a dicta Sede jam gratia facta fuerit (quod ipsum attribuendum, & quarendum Jus satis, superque esse certa Juris interpretatione frequenter declaratum est) illa tamen conferre contentant. Qua de causa multis Religionis, & pietate insignibus, quando ii post ostensum virtutis, & doctrinae suae specimen, atque inde emensos labores, & sumptus, Beneficiis potiri deberent, alii praecuratores, obtentu ordinariae collationis hujusmodi, contra adversantur. Nos indignum rati, quod temporis mora, quam ad persequendum accuratius talium probitatem, industriam, & alia requisita, intercedere pro utilitate Ecclesiae necesse est, locum injuriis aperiat: attendentesque verba praedicta (in loco Beneficii) cum verbis (nota vacationis) quae protinus antecedit, conjungi, & ad illa dumtaxat referri, ac voluntatem concedentis, sensumque concessio-

1590. Gregor. XIII. suis Literis, quae recensentur.

Declaravit quomodo intelligenda sit concessio Nicolai V. de innotescencia Provisionis Apostolicae de Beneficiis intra Menses nota vacationis in Mensibus referentibus.

M 2 sionis,

sionis, & literarum prædictarum sic esse, ut dispositio Beneficii intra tres menses a die notæ vacationis a Sede prædicta fieri, deque gratia facta alicubi apparere debeat, quemadmodum re inter utriusque Juris Interpretes, jam pridem controversa, summaratione judicatum apparet. Vix enim est, ut itineribus non modo infestis, aut prohibitis, quod fere semper aliquo contingit, sed etiam expeditis, qui ex tantis longinquis regionibus ad dictam Sedem profectus, & in ea ad expediendum negocium vel paulisper moratus, in eandem se recipere, tanta temporis angustia possit. Quo circa æquitate, & justitia suadentibus, præsentium auctoritate declaramus, concessionem Nicolai PP., & literas prædictas locum omnino non habere, quod Ordinarii, aut alii Collatores prædicti, post lapsum trium mensium ex die notæ Vacationis in loco Beneficii, disponere possint de illis Beneficiis prædictis, alias sub concessione, & literis prædictis comprehensis, extra Romanam Curiam in mensibus prædictis quoquo modo vacantibus, vel vacaturis, de quibus intra dictum tempus trium mensium per Rom. Pontificem, ac dictam Sedem qualiscumque gratia, vel dispositio, aut concessio facta fuerit: ne tamen cuiquam licitum sit factam a Sede prædicta dispositionem hujusmodi in longum protrahere, illi, quibus deinceps gratia hujusmodi concedantur, earum concessionum fidem, & testimonium, intra tres menses a die notæ Vacationis in loco Beneficii hujusmodi, vel dictis Collatoribus significare, vel in ipso Beneficii loco publicare, quoquo modo teneantur. Decernentes omnes, & quascumque dispositiones de dictis Beneficiis, ab eisdem Collatoribus, post significationem, seu publicationem hujusmodi pro tempore factas, nullas, & invalidas, nulliusque roboris, vel momenti fore: siquæ in quibusvis causis pendentes, & futuris judicari debere, necnon irritum, & inane, quidquid secus super his, ab eisdem Collatoribus, aut quibuscumque aliis, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quod si forte quisquam Collatorum prædictorum fuerit præsentium violator, eum a Beneficiorum, & officiorum collatione tandiu suspendimus, donec ipse veniam petens restitutionis gratiam a Sede prædicta meruerit obtinere. Ceterum volumus, ut præsentium transumptis, etiam impressis, Notarii publici manu, & Sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ ob signatis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud ubique locorum adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si essent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ declarationis, decreti, suspensionis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire: si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis

Dominica millesimo quingentesimo septuagesimo sexto Kal. Novembris Pontificatus nostri Anno V.

§.2. Nuper autem ad aures nostras pervenit, dubitare nonnullos de intelligentia illorum verborum præinsertæ Constitutionis, ne tamen &c. An scilicet ita accipienda sint, ut tres menses intra quos idem Prædecessor provisiones Apostolicas, earumve fidem, aut testimonia Collatoribus significari, aut in ipso Beneficii loco publicari mandat, numerandi sint a die notæ Vacationis in loco Beneficii, an potius a die, quo per Romanum Pontificem, ac Sedem Apostolicam de Beneficiis hujusmodi qualiscumque gratia, vel dispositio, aut concessio facta fuerit.

§.3. Nos igitur animadvertentes ob justissimas rationes, & urgentissimas causas in eadem Constitutione superius expressas, & deductas fieri vix posse, ut tam exiguo temporis spatio, trium scilicet mensium a die notæ in loco Beneficii Vacationis, ipsorum Beneficiorum Vacationis in Romana Curia notitia haberi, & de eis disponi, ac demum dispositio ipsa Collatoribus significari, aut in loco Beneficii publicari queat: Propterea his, & aliis, quæ eundem Prædecessorem nostrum moverunt rationabilibus de causis adductis, ac litium, & controversiarum, quæ super præmissis excitari possent amfractibus, & dispendiis salubriter occurrere cupientes, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus, verba illa ita esse intelligenda, ut quævis provisiones, dispositiones, aut gratia de Beneficiis hujusmodi, per Sedem Apostolicam intra tres menses a die notæ Vacationis in loco Beneficii computari, fieri debeant. Et nihilominus sufficiat deinceps intra tres menses a die datæ Concessionis, vel gratia hujusmodi numerandos, gratiam, provisionem, concessionem, seu qualemcumque dispositionem a Sede Apostolica obtentam, vel ejus fidem, aut testimonium Collatoribus significare, vel in ipso Beneficii loco quoque modo publicare.

§.4. Decernentes, sic in quibusvis causis penden., & futuris judicari debere, ac irritum, & inane quidquid secus super his, ab eisdem Collatoribus, vel quibusvis aliis, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Et nihilominus, si quis Collatorum prædictorum præsentibus non obedierit, is poenas in eadem Constitutione nostri Prædecessoris inflictas, eo ipso se noverit incursum.

§.6. Volumus autem, ut præsentium exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides ubique in Judicio, & extra habeatur, quæ haberetur eisdem præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris die 3. Januarii millesimo quingentesimo nonagesimo. Pontificatus nostri Anno V.

Dubium inde exortum.

Enodatur.

Clausula ad validitatem.

Poenæ contra inobedientes.

Fides danda transumptis.

Dat. die 3. Januarii 1590. An.V.

Refi.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Restitutio Taxæ Equorum ad formam illius, quæ imposita jam fuit a Paulo Papa IV. cum præscriptione formæ eam exigendi.

SIXTUS PAPA QUINTUS
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

NOstri muneris est Camera Apostolica Juribus imprimis consulere, atque prospicere, illaque adversus Ministrorum illius incuriam, & inertiam, integre præservare, ne oblivione obsecurentur, vetustateque pereant.

Paulus IV. Taxam Equorum in toto Statu Ecclesiastico imposuit ad formam Constitutionis Julii PP. III.

§.1. Dudum siquidem se: re: Paulus Papa IV. Prædecessor noster, per suas in forma Brevis editas literas sub datum Romæ sub annulo Piscatoris die 20. Julii 1556. taxas equorum per subditos Status Ecclesiastici modo, & forma, quibus tempore fel. rec. Julii III. ejus antecessoris solvebant, ad ipsius Pauli beneplacitum Kal. dicti mensis Julii inchoandum omnino solvi, eosque ad id per Juris, & facti opportuna remedia cogi, ordinavit, & mandavit.

Postea alio modo perfolvendam esse decrevit.

§.2. Et deinde per alias ejus simili modo expeditas literas sub datum die 24. Augusti ejusdem anni 1556. Taxas prædictas non amplius, ut tempore dicti Julii III., sed sicut ante impositionem subsidii tercentum millia scutorum per se. re: Paulum III., ejus Prædecessorem omnibus Populis dicti Status Ecclesiastici factam solvebantur, ab eisdem subditis ad ipsius beneplacitum perfolvi voluit, & decrevit.

Pius IV. Taxam hujusmodi solutionis publicavit.

§.3. Successive se. re: Pius PP. IV. noster Prædecessor, per suas eadem forma expeditas literas sub datum Romæ die 15. Martii 1560. Pontificatus sui anno primo, eadem taxas equorum in universo Statu Ecclesiastico, etiam a tempore prædicto, quo Paulus PP. IV. illas pro Camera Apostolica exigi, & recuperari mandavit, quoniam exactio hujusmodi, tunc executioni demandata non fuerat citra, & sic successive in futurum, ab omnibus personis, Communitatibus, & Universitatibus, illasolvere debentibus, juxta Taxam antiquam, ex libris ejusdem Camera extractam. Commissariis super exactione hujusmodi deputandis dandam a Francisco Odescalco tunc Camera Præsidente manu ejus subscriptam, pro eadem Camera omnino exigi, & cum effectu recuperari. Ipse enim eidem Francisco Præsidenti, eas Civitates, Terras, & loca, de quibus Taxa per eos solvenda hujusmodi non reperta fuisset, aut alias forsan de eadem taxa non apparuisset, de novo juxta ratam aliorum locorum taxandi, & taxam debitam, & convenientem eis imponendi, itaut quælibet Communitas, & Universitas indifferenter Taxas hujusmodi solveret, & quoscumque earumdem Taxarum Debitores, ad illarum solutionem Juris, & facti remediis cogendi, & compellendi plenam, & liberam facultatem concessit. Non obstantibus quibusvis concessionibus, gratiis,

liberationibus, remissionibus, suspensionibus, & aliis contrariis dispositionibus, per quoscumque Romanos Pontifices ejus Prædecessores, ac etiam per ipsum, & Sedem Apostolicam quomodolibet factis, non tamen ex causa onerosa, videlicet emptio-nis dictarum taxarum, & pretii illarum, realis, & effectualis solutionis occasione, dummodo de ipsius pretii solutione clare constaret concessis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Inenra tam exhorri Taxa soluta non fuit a nonnullis Castris Romandiola.

§.4. Quæ Prædecessorum nostrorum, literæ licet executioni mandari debuissent, tamen Cameralium Exactorum incuria, conventum fuisse accepimus, ut contra eorum officium Cameram in possessione, vel quasi exigendi prædictas taxas equorum, & plerisque Oppidis, Castris, & locis dictæ nostræ Provinciæ Romandiolæ ante dictas Pii IV. literas taxatis, quæ prius illasolvere ceperant, conservare, & a Castris, Oppidis, & locis, quæ tunc taxata non reperiebantur, per Franciscum Odescalcum, juxta sibi in eisdem literis præscriptam formam taxatis constituere neglexerint in magnum Camera detrimentum, & facturam.

Confirmat' præcedentium l'ontifici' Constitutionibus, hoc Datum novam Taxam confici mandatum Sixtus.

§.5. Volentes igitur quantum in Nobis est malo huic congruentem asserre medicinam, & Camera nostræ Jura a Ministrorum negligentia vindicare. Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolica potestatis plenitudine memoratas Pauli IV. posteriores, ac Pii etiam IV., necnon Pii V. Prædecessorum nostrorum super revocatione exemptionum a solutione earumdem taxarum sub datum sub Annulo Piscatoris die 8. Junii 1566. emanatas literas, quarum omnium, & singularum tenores hic pro sufficienter expressis, & ad verbum insertis haberi volumus, confirmantes, approbantes, & eis perpetuæ firmitatis robur adicientes, & quatenus opus sit illas innovantes, suosque fortiri effectus omnino volentes, omnes, & singulas Taxas prædictas equorum, tam a Francisco Odescalco, quæ nunquam soluta sunt, quam in Camera libris prius taxatas, quæ forsan aliqua ex parte tempore Pauli IV. solvi inchoate, sed non continuatæ fuere a die datæ posteriorum Pauli IV. literarum citra, & in posterum perpetuis futuris temporibus, juxta earumdem Pii IV. formam, & tenorem, ac juxta taxam è libris Camera prædictis, per alterum ex illius Ratiocinatoribus, cum interventu dictæ Camera Generalis Commissarii extrahendam, & ab eodem Commissario subscribendam, sine ulla mora pro Camera nostra Apostolica integre exigi, & recuperari decernimus, & declaramus ab omnibus, & singulis Communitatibus, & Universitatibus, Civitatibus, Oppidorum, Castrorum, Pagorum, & locorum quorumcumque univèrsa dictæ Provinciæ nostræ Romandiolæ S. R. E. mediate, & immediate subsectorum, atque aliis quibuscumque personis, etiam Feudatariis, Censuariis, Dominis locorum, Baronibus, Marchionatibusque, Comitatus, & quacumque

que alia dignitate, & auctoritate, etiam Cardinalatus fulgentibus, qui Castra, & Jurisdictiones infra limites dictae nostrae Provinciae possident, etiam quod nihil ratione Castrorum, & jurisdictionum hujusmodi Sedi Apostolicae annuatim, seu alias persolvant, iis dumtaxat exceptis, qui eas pretio re vera, & cum effectu numerato acquisivisse legitime docuerit.

Commissarius deputat ad exigendas Taxas huc usque non solutas.

§.6. Mandantes dilecto filio Nicolao Morono laico Ariminen. quem ad infra dicenda omnia, & singula, ac in illis necessaria, & opportuna Commissarium eligimus, cuique facultatem ad ea exequenda amplam, & liberam concedimus, ut Communitates, Universitates, & alias quascumque personas praedictas dictae nostrae Provinciae Romandiolae, a quibus taxae praedictae exiguntur, ut praefertur, declaramus ad taxas ipsas in manibus Theaurarii dictae nostrae, sive illius Vice Theaurarii integre persolvendum, veramque satisfactionem impendendam a die datae dictarum posteriorum Pauli IV. usque ad diem datae praesentium nostrarum literarum, modo, & forma supra scriptis omnibus suis juris, & facti remediis opportunis, prout Camerales Ministri, & Exactores in proventuum Camerae exactione soliti sunt, cogat, & compellat; Notarioque, seu Notariis, vel Actuariis publicis, & legalibus, ac Executoribus, vel Subexecutoribus, ceterisque Ministris ad praemissa necessariis, ad ejus arbitrium, & nutum nominandis, & eligendis, ut possit.

Lites, quae hac super re oriri cogentur Praefati Romandiolae decedendas committit.

§.7. Et si quas forsitan inter dictum Nicolaum Commissarium, ac Universitates, Communitates, aliasque personas praedictas, super praemissis, vel eorum occasione quomolibet oriri contigerit contentiones, & differentias, nostrae Provinciae pro tempore Praefati, quatenus illas per se, vel alium, seu alios breviter, & summarie, & sine strepitu, ac figura Iudicii, manu regia, ac omni, & quacumque appellatione remota, ut in materiis Cameralibus fieri solet, audiat, cognoscat, ac sine debito terminet, & decedat secundum praesentes, & non alias, committimus, & mandamus.

Vigesimalam Commissarium assignat.

§.8. Et ut Nicolaus aliquem laborum, quos in occasione hujusmodi impenderet, fructum capiat, ipsum vigesimalam partem, seu quinque pro quolibet centenario eorum nummorum, qui dictarum taxarum causa vere exiguntur, & a Theaurario, seu Vice Theaurario dictae Provinciae memento recipiantur a dictarum taxarum debitoribus, de eorum proprio ipsi Nicolao solvendam pro rata quantitate, quas Theaurarius receperit, praeter scilicet, & ultra dictas quantitates, eas neque integras, & quoque absque alicujus vigesimalae detractioe, ad manus Theaurarii provenire decernimus, consequi, & etiam ultra dictam vigesimalam impensas in viaticis faciendas per ipsum Nicolaum, a Legato, seu a Praefate dictae Provinciae pro tempore arbitrandas, liquidandas, & taxandas, ab eisdem debitoribus recipere, & habere, ad idque

eos cogi, & compelli posse concedimus.

§.9. Ceterum a die data praesentium, in posterum taxae praedictae eisdem modo, & forma, per modernum, ac alias pro tempore futuros dictae nostrae Provinciae Theaurarios, vel eorum Vice Theaurarios recuperandas statuimus, illisque, ut eas integras studiose exigant, & solerti assiduitate praeteritorum Theaurariorum indigentiam compensent, praecipimus, & expressim in mandatis damus.

In posterum hujusmodi Taxam a Theaurariis Provinciarum exigendi mandat.

§.10. Sicque, per quoscumque Iudices, & Commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam dictae Camerae nostrae Clericos, & causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales diffiniri, sententiarum, & judicari debere, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & sententiandi facultate, & auctoritate, irritum quoque, & inane quidquid secus super his, a quoquam, scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Clausa.

§.11. Quo circa dilecto filio Henrico Sanctae Pudenticiae Presbytero Cardinali Cajetano S. R. E. Camerario, ac ejusdem Camerae Praesidentibus Clericis, Theaurario, & Commissario, & eorum singulis harum serie committimus, & mandamus, quatenus praemissa omnia, & singula manu regia, omni mora, appellatione, & exceptione remotis, per censuras Ecclesiasticas, & poenas pecuniarias privationis feudorum, inhabilitatis ad illa, & alias sibi beneficas, aliaque juris, & facti remediis opportunis faciant, praecipiant, & mandent firmiter, & inviolabiliter impleri, & observari.

Executores praesentis Constitutionis deputat.

§.12. Praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis immunitatibus, exemptionibus, ac aliqua possessione, vel potius usurpatione non solvendi dictas taxas, necnon nostra de non tollendo Jure quaesito, ac aliis Cancellariae Apostolicae regulis, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in genere, vel in specie, per quoscumque Romanos Pontifices, ac etiam Nos, & Sedem Apostolicam quomodolibet, praeterquam ex causa onerosa, videlicet emptionis dictarum taxarum in specie, & in individuo, media pretii actuali, reali, & effectuali exhibitione, dummodo de ea clare, & explicitate, & non alias constet, concessis. Ceterisque contrariis quibuscumque. Quibus omnibus, etiam si de illis specialis, specifica, & ad verbum expressa mentio habenda esset, eorum tenores pro plene, & sufficienter expressis habentes, specialiter, & expresse derogamus.

Contraria tollit.

§.13. Volumus autem, quod praesentium transumptis, etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & Sigillo alicujus personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides in Iudicio, & extra adhibeatur, quae eisdem praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensa.

Fides danda transumptis.

Datum Romae apud S. Petrum sub anno Piscatoris die 15. Januarii 1590. Pontificatus nostri Anno V.

Die, die 15. Januarius, 1590. An. V.

Alienationes officiorum, seu jurium, & emolumentorum, officiis etiam majoribus S. R. E. annexorum, ab Officialibus contra formam eorum primae erectionis factae rescinduntur, & in posterum fieri prohibentur.

CLXVI.

Alienationes officiorum, seu jurium, & emolumentorum, officiis etiam majoribus S. R. E. annexorum, ab Officialibus contra formam eorum primae erectionis factae rescinduntur, & in posterum fieri prohibentur.

Quo ad Officia a primae erectione annexa Officio Vicecancellarii, attende Const. XIX. Sixti IV. Divina Tom. III. Par. III. fol. 165. in §. 25. & declarationem hujusmodi Pontificis sub ista Constitutione locatam.

SIXTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

CUM pro suprema injuncta Nobis sollicitudinis cura, atque ea, quae Romanos Pont. peculiaris existit in tuendis S. R. E. rebus providentia, ejusdem Ecclesiae jura, & emolumenta integra conservare naturali, divinoque mandato moniti teneamur. Cumque ne ea contra antiquam Rom. Pont. vel aliorum, ad quos pro tempore spectat consuetudinem, aliter, quam concedenda sunt, concedantur, aut in alias personas contra concedentium voluntatem, attributamque ipsis facultatem transferantur, omni studio cavere debeamus. Nulli mirum videri debet, si pleraque jura, atque emolumenta S. R. E. officiis etiam majoribus annexa, ab obtinentibus dicta officia, qui tamquam fideles, & prudentes servi, talenta a Domino accepta dando superflucari, vel saltem utendo communicare, non autem distrahenda consumere debent, haecenus indebita alienata recuperare, & ne in posterum alienentur prohibere optima ratione decernamus.

Causa hujus Constitutionis.

§.1. Cum igitur sint aliqua munera, aut officia, seu potius jura, regalia, & emolumenta majoribus officiis annexa, quae alicujus personae in laborum, & meritorum renunciationem ab ipsis Officialibus gratiose concedi ab initio consueverunt, & omnino debuerunt, & nonnulla similiter officia per se existant, quae personis inopia laborantibus ad honestam eorum dumtaxat vitam, aut familiae sustentationem a Sede Apostolica liberaliter tributa sunt, Nos ut modus in hujusmodi concessionibus servari debitus, haecenus immutatus restituatur, & ne in posterum aliquo pacto immutetur, atque ut Beneficii accepti memoria pretii, aut oneris impositione non laedatur, & ne officiorum concessorum emolumenta e personis, aut familiis, quibus ad eorum sustentationem concessa sunt, egrediantur, aut ipsorum necessitatibus ullo tempore subtrahantur, & ne ulterius Camera Apostolica aliquam jacturam patiat, quantum in Nobis est, statuendum, atque consulendum duximus. Summo itaque animi dolore nuper accepimus (id quod magna etiam cordis perturbatione, & justa indignatione

commoti vix cogitatione revolvere, nedum verbis recensere possumus) quosdam ad Apostolicae Sedis Officia, etiam praecipua a Romano Pontifice adscitos, quos Officiorum praefatorum jura, & emolumenta conservare, & ut ceteris inferioribus Officialibus fidei, & industriae exemplo essent, amplificare oportebat, propriae salutis immemores, ea contra antiquam majorum consuetudinem, & attributam facultatem, & contra ejus qui contulit voluntatem, & in damnum Sedis, & Cam. Apost. suorumque in praedictis Officiis successorum alienare, pecuniasque inde collectas in propriis usus convertere non dubitasse. Nec sine majori animi molestia comperimus, eos hujusmodi alienationes subreptitiis, & obreptitiis confirmationibus Apostolicis approbari procurasse, & se eo pacto tueri, & quodam modo excusare voluisse. Qua quidem in re non possumus non summo opere detestari hujusmodi hominum ingrati animi vitium, dum insignem Apostolicae Sedis liberalitatem experti, res eorum fidei creditas, & ipsis in usum, fructumque tantum concessas, in alios transferre ausi fuerunt, tum sacrilegium eorumdem, quod bona, ac jura Deo, ejusque Sponsae Sacrosanctae Ecclesiae dedicata praeripere veriti non fuerunt; demum impietatem, quod ea, quae pauperibus educandis, quae viris Religione, ac doctrina claris, sedulamque ipsi Ecclesiae operam navantibus fovendis destinata sunt, cupide exhaurire, & ad propria commoda convertere non timuerunt. Invenimus praeterea nonnullos, tum in variis status nostri temporis Ecclesiastici locis, tum praesertim in hac Alma Urbe nostra, in qua Romani Pontifices Praedecessores nostri erga ejusdem Urbis Cives, & Incolas liberales, & munificos se saepius exhibuerunt, qui diversa Officia, donec ipsi vivant, vel eorum familiae extent, in laborum, & meritorum remunerationem, vel ad sublevandam eorum indigentiam ab ipsis Praedecessoribus nostris acceperunt, Apostolica benignitate abutentes, attributaque alimenta negligentes, quasi per injuriam benefactoris memoriam ingrati animi vitio delere, taliaque sibi elargita Officia in alios transferre veritos non fuisse. Nonnullos etiam diversarum nostrae, & S. R. E. temporali ditioni subiectarum Provinciarum, Civitatum, & locorum Legatos, Vicelegatos, Gubernatores, Magistratus, & Romanae Curiae Officialium Collegia, hujusmodi inferioria Officia, sive eorum jura, & emolumenta mediante pretio, vel responso concedere quandoque praesumpserunt.

Irritatio alienationum, de quibus in subrica.

§.2. Unde Nos detestabiles hujusmodi abusus, ne latius serpent, prohibendos, justissimamque, & severissimam sanctione coercendos, & ex Romana Curia, Statuque temporali Ecclesiastico prorsus eliminandos esse censentes, habita super his cum venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus matura deliberatione, de eorumdem fratrum consilio, & assensu, & ex certa nostra scientia, deque Apostolica potestatis

statis plenitudine, hac perpetuo valitura Constitutione rescindimus, & irritamus, quinimmo maledicimus, & execramur omnes, & quascumque venditiones, distractiones, pignorationes, hypothecas, necnon deputationes, & concessiones ex titulo oneroso ab omnibus super nominatis quomodolibet factas, quoruncumque ab ipso initio, sive a primæva erectione, ex indulto Apostolico non alienabilium jurium, & emolumentorum quibuscumque officiis coherentium, etiam majoribus, nempe majoris Pœnitentiarii, Vicecancellarii, Camerarii, Summatoris literarum Apostolicarum, causarum Curie Camera Apostolica Generalis Auditoris nostri, & pro tempore existentis Rom. Pont. in Urbe Vicarii, & ejusdem Urbis Gubernatoris, ac Senatoris, aut aliorum quoruncumque, sub sigilli Secretariatus, Vicariatus, exercitii, deputationis, custodia, aut alio quovis nomine, & vocabulo comprehensorum, etiam sub pretexto compensationis, aut remunerationis obsequiorum per dictos Officiales majores Sedi Apost. impensorum, aut expensarum, vel damnorum per eosdem ex quavis causa passorum, vel sub quovis necessitatis, & indigentiae quæsito colore, in favorem quarumvis personarum, ut præfertur, factas, ac omnium etiam Officiorum, administrationum, & jurium, quæ vel a Prædecessoribus nostris aliquibus personis, seu familiis gratiose concessa, vel a prædictis Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus, Magistratibus, Officialibus, aut Collegiis, pretio, seu gratia, ut præfertur, concessa fuerunt, etiam contractu ultro citroque obligatorio, publicoque instrumento ipsorum concedentium, & Successorum suorum nominibus solemniter inito, & stipulato, necnon prætenso juramento, aut quacumque confirmatione Apost. postea etiam iteratis, aut multiplicatis vicibus subsæcto roboratas, quarum omnium, & singularum, ac instrumentorum, & confirmationum hujusmodi tenores præsentibus haberi volumus pro plene, & sufficienter expressis.

§.3. Declarantes nemini licuisse, nec licere hujusmodi conventiones, contractus, & pacta, ultra facultatum ipsi concessarum limites in detrimentum Sedis, & Camera Apostolica, suorumque in Officiis per eos obtentis successorum, super præmissis inire, & celebrare; Ideoque tam ipsos contractus, conventiones, pacta quæcumque, instrumenta inita, & celebrata, nulla, invalida, ac viribus omnino vacua existere, quam etiam juramenta super contractibus hujusmodi præfita, ex hoc ipso illicita, nequaquam servanda esse, ac super illis editas a Prædecessoribus nostris confirmationes, quibuscumque præservativis, reitutivis, mentis attestativis, derogatarum derogatoriis, aut aliis fortioribus, insolitis, atque efficacissimis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis munitas, tamquam in fraudem decretorum, & canonicarum sanctionum per subreptionem, vel obreptionem, seu ut dicitur per præoccupationem

Et omnium instrumentorum desuper celebratorum quæcumque causa minutorum.

extortas verius, quam obtentas, ac pariter nullas, & irritas esse, & cæferi. Cum nequaquam credendum sit, quempiam ex eisdem Prædecessoribus nostris voluisse confirmare, quod non licet, nec verisimile sit (prout alias a quibusdam in similibus gratiarum confirmationibus expressum, ac narratum fuisse accepimus) pro solvenda, vel restituenda dictis Officialibus alienantibus exigua pecuniarum summa, pro servitiis Sedi Apostolica præstitis, aut sumptibus ejusdem Sedis causa susceptis erogata, ipsius Camera, Sedisque Apostolicæ Ararium ad eo umquam exhaustum fuisse, aut iis angustiis laborasse, ut necesse fuerit ad hujusmodi alienationes, earumque confirmationes, tam perniciosas devenire. Cumque ex hoc ipso satis appareat, ipsos Prædecessores subdola, & fallaci impetrantium calliditate circumventos fuisse, non autem vere id approbasse, quod ut diximus, non ipsius Camera, sed eorundem alienantium lucro cessit, qui præsertim eodem tempore se plane ingratos, & Apostolicæ Sedis beneficiis prorsus indignos demonstrarunt. Si enim Dominus eiiciendum censuit in tenebras exteriores servum malum, pigrum, & inutilem, quia traditum sibi talentum sordidum, in terram abscondit, ac superlucrari omisit, sed tamen quod acceperat, integrum sine ulla diminutione servavit, & reddidit, quanto graviore supplicio eum affecisset, qui illud ipsum defraudare, defraudatumque Apostolica confirmationis tegumento celare, fraudemque mendicando ab ea approbationis prætextu pertinaciter tueri ausus esset? Præterea, si Ananiam de pretio proprii agri fraudata parte mentium, illico in fraudis poenam, ad Apostolorum pedes procidentem expirasse legimus, eos qui Sacra Romanæ Ecclesiæ jura integra in suam utilitatem convertere, nedum de suis aliquid retinere student iis, & gravioribus poenis afficiendos esse non censuimus?

§.4. Ac propterea illos, qui prædicta jura, regalia, administrationes, atque emolumenta alienata, aut quomodolibet gravata detinent, uti intrusos, & detentores ab illis, eorumque exercitio, prætenso etiam immemorabili possessione, seu quasi per superiores Officiales a quibus dependent, vel alios ad quos spectat, propria auctoritate, manu regia, de facto, sine aliqua mentione, citatione, causæ cognitione, iudicis decreto, declaratione, aut ministerio, & absque ulla pecuniarum, aut pretii, vel pignoris restitutione, & sine spoliis, vel attentatorum vitio eiici, expelli, amoveri, & privari, & ad tradendas, & consignandas quascumque scripturas ad hujusmodi Officia spectantes, quas penes se habent, necnon ad restitutionem fructuum dictorum Officiorum a die obitus earum personarum, quæ illa, ut præfertur vel alias, eis vendiderunt, aut concesserunt, decursorum, & ab iis forsitan perceptorum, aut penes quoscumque existentium cogi, & compelli, & alios in eorum locum, gratis tamen nec alias, subrogari libere, & licite posse, ac omni-

Possesso cuiusque statim auferatur.

omnino debere, eosque tantum actionem repetendi pretii, aut pignoris, vel delenda, & extinguenda obligationis contra eorum personas, cum quibus ipsi ab initio contraxerint, eorumque hæredes, & bona, si quæ extant, habere, ipsosque, qui pretia, vel pecunias ipsas sic indebite receperint, eorumque hæredes ad restitutionem teneri, atque ad id juris, & facti remediis opportunis cogi, & compelli posse. Officia vero, & administrationes ultimo dicta gratuito ut dictum est, certis personis, eorumque familiis concessa, & deinde ab eis de facto alienata, eo ipso Camera Apostolicæ applicata, & ad eam devoluta esse, & cæferi, nec solum emptores, verum etiam venditores omni jure sibi in eis, vel ad ea quomodolibet competenti cecidisse.

§.5. Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, Camera Apostolicæ Clericos, Præsidentes, ac S. R. E. Cardinales in quibusvis causis, & instantiis motis, & movendis, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, iudicari, & definiti debere, si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter attentatum forsitan est hætenus, vel in futurum attentari contigerit, irritum, & inane decernimus, & declaramus.

§.6. In posterum vero, ne quis ex superius nominatis, & quacumque, etiam Episcopali, Archiepiscopali, Patriarchali, vel alia majori, etiam Cardinalatus dignitate præfulgens, tale crimen attentare, aut quicquam ex præmissis vendere, alienare, pignorare, obligare, aut hypothecare, vel sub repositionis, aut mercedis promissionis receptione ad dictorum Officiorum, exercitia, quempiam deputare audeat, seu præsumat, sub interminatione divini iudicii ac maledictionis æternæ districtius interdicimus, & prohibemus.

§.7. Volentes, quod omnino ipsa Officia, prout cuique ab initio per Sedem Apostolicam concessa sunt, ita etiam integra, & intacta, cum omnibus suis juribus, & emolumentis, pertinentiis, annexis, & connexis retineantur, ac Sedi, & Camera Apostolica perpetuo conserventur.

§.8. Si quis autem extiterit præsentis nostræ Constitutionis in aliquo violator, non solum prædictas venditiones, alienationes, hypothecas, pignorationes, concessiones, assignationes, vel deputationes, aliasque similes, vel dissimiles conventiones posthac de cetero faciendas, ac quicquid illarum prætextu secutum fuerit, etiam Apostolica, vel alia quavis auctoritate roboratum, pariter ex nunc, prout ex tunc, & e contra annullamus, rescindimus, & irritamus, declarationesque, & decreta, ac facultates, & alia quæcumque superius expressa, ad illas in omnibus, & per omnia extendimus, & ampliamus, verum etiam eos, qui fuerint nostræ hujus prohibitionis de facto transgressores, ipso jure omnibus, & quibuscumque per eos obtentis, seu obtinenda

Sic & non aliter iudicetur.

Prohibito de cetero illa alienandi.

Officia integra Sedi, & Camera Apostolicæ conserventur.

Transgressores multis poenis ligantur.

dis Ecclesiasticis Officiis, beneficiis, muneribus, gradibus, honoribus, dignitatibus, attentio, quod illis sese tanto facinore perpetrato indignos reddiderunt, privamus, necnon privatos, ac ad ea, & alia postea obtinenda perpetuo inhabiles, & incapaces, infames, ignominiosos, ac perpetua infamiae, & ignominiae labe, & macula eis iniusta notatos, atque intestabiles declaramus, ita ut illis portæ numquam pateant dignitatum, quinimmo in sempiterna maledictionis, & anathematis poenam in æternum condemnati, & traditi censeantur.

§.9. Non obstantibus præmissis, ac de jure quæsito non tollendo Cancellariæ Apostolicæ regula, & quibusvis statutis, aut diuturnis, & pacificis possessionibus, seu quasi, quæ usurpationes cæferi debent, necnon pro illorum confirmatione, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac titulo oneroso præmissis, vel aliis gravioribus, & urgentioribus de causis sub quibuscumque tenoribus, & formis, & cum prædictis, vel aliis efficacioribus, validioribus, ac prorsus inexcogitatis clausulis, & verborum conceptionibus per quoscumque nostros Prædecessores, aut nosmetipsos, & Sedem prædictam concessis gratis, aut literis Apostolicis, etiam sæpius approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam in eis caveatur expresse, quod illis non nisi eorum tenoribus ad verbum insertis, ac modis, & formis inibi traditis ad unguem servatis, aut non nisi certarum, quarum interest personarum expresse ad id accedente consensu, vel eis saltem prius satisfacto, derogari ullo modo possit, aliter facta derogationes nullius sint roboris, vel momenti, tenores hujusmodi perinde, ac si forma requisita plene adimpleta, & observata, ad verbum inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.10. Nostra tamen mentis, atque intentionis non est, per præsentis in aliquo immutare statum Officiorum, quæ majoribus Officiis annexa ab ipso initio ex Indulto Apostolico, pretio, vel recognitione aliqua interveniente conceduntur, & vacabilia sunt, quorum cum pro tempore vacant, collatio, sive titulo oneroso concessio, seu quævis alia dispositio ad ipsos Officiales hætenus pertinere consuevit, in quibus, quo minus ipsi Officiales, ut prius illa concedere, pretiumque inde percipere, seu alias de eis disponere valeant, nullum in posterum præjudicium generari volumus.

§.11. Ut autem præsentis literæ omnibus innotescant, mandamus illas ad valvas Basilicæ Lateranen., & Principis Apostolorum de Urbe, necnon Cancellariæ Apostolicæ de more affigi, & publicari, eorumque exemplis, etiam impressis, Notarii publici manu subscriptis, eandem prorsus fidem adhiberi, quæ ipsis originalibus adhiberetur, exhibitis, vel ostentis.

§.12. Nulli ergo omnino hominum liceat

Contraria omnia removeantur.

Status antiquis officiis Officialibus majoribus præservatur.

Justo hanc Bullam publicandi.

Sanctio pœnalis.

N

Bull. Rom. Tom. V. Par. I.

ceat hanc paginam nostrae rescissionis, irri-
tationis, maledictionis, execrationis, de-
clarationis, decreti, mandati, concessio-
nis, interdicti, prohibitionis, volunta-
tum, annulationis, extensionis, & pri-
vationis infringere, vel ei ausu temerario
contraire.

Si quis autem &c.

Datum Romae apud S. Petrum, Anno
Incarnationis Dominicae millesimo quin-
gentesimo octuagesimo nono, 18. Kal. Fe-
bruarii, Pontificatus nostri Anno V.

Papa sub-
scriptio.

* Ego Sixtus Catholicae
Ecclesiae Episcopus, sub-
scripti.

Cardinalium
subscriptions

- * Ego Joann. Episc. Ostien. Card. Sancti
Georgii.
- * Ego Alph. Episc. Portuen. Card. Ge-
sualdus.
- * Ego Innocentius Episc. Tusculan. Card. de
Aragon.
- * Ego Mar. Ans. Episc. Praenest. Card. Co-
lumna.
- * Ego Ptolomaeus Episc. Sabinen. Cardinal.
Comen.
- * Ego Gabriel Episc. Albanen. Card. Pa-
laortus.
- * Ego Marcus Sitticus, tit. S. Mariae Tran-
siberim, Card. de Altemps.
- * Ego F. Michael Bonellus, tit. S. Laurentii
in Lucina, Card. Alexandrinus.
- * Ego Lud. tit. Sanctae Anastasiae, Card.
Madrutus.
- * Ego Nicolaus, tit. S. Praxedis, Card.
Senon.
- * Ego Julius Antonius, tit. S. Bartholomaei
in Insula, Card. Sanctae Severinae.
- * Ego Hieronymus, tit. S. Susanna, Card.
Ruficus.
- * Ego Jo. Hieronymus, tit. S. Jo. ante Por-
tam Latinam, Card. Albanus.
- * Ego Hieronymus, tit. S. Prisca, Card. Si-
moncellus.
- * Ego Petrus, tit. S. Hieronymi Iliric. Card.
Deza.
- * Ego Ant., tit. SS. Jo. & Pauli, Card.
Carafa.
- * Ego Jo. Ant. Card. Sanctorum Quatuor.
- * Ego Jo. Bapt. Card. S. Marcelli.
- * Ego Julius, tit. Sancti Eusebii, Card. Ca-
nanus.
- * Ego Nicolaus, tit. Sanctae Caeciliae, Card.
Cremon.

- * Ego Ant. Maria, tit. S. Mariae de Pace,
Card. Salviatus.
 - * Ego Vincentius, tit. S. Clementis, Card.
Montis Regalis.
 - * Ego Philippus, tit. S. Sabinae, Card. Spi-
nula.
 - * Ego Scipio, tit. S. Salvatoris in Lauro, Card.
Lancellottus.
 - * Ego Vincentius, tit. S. Alexii, Card. Gon-
zaga.
 - * Ego Jo. Baptista, tit. S. Mariae in Araceli,
Card. Castrucci, Signatura Justitiae
Praefectus.
 - * Ego Federicus, tit. S. Stephani in Monte
Caelo, Card. Cornelius.
 - * Ego Dominicus, tit. S. Laurentii in Pa-
ne perna, Card. Pinellus, S. M. Majoris
Archipresbyter.
 - * Ego Hippolytus, tit. S. Pancratii, Card.
Aldobrandinus, Major Penitentia-
rius.
 - * Ego Hieronymus, tit. S. Petri ad Vincu-
la, Card. de Rovere.
 - * Ego F. Hier. tit. S. Mariae super Minervam
Card. Asculanus.
 - * Ego F. Constantius, tit. S. Petri in Monte
Aureo, Card. Sarnanus.
 - * Ego Guilelmus, tit. S. Martini in Montibus,
Card. Alanus.
 - * Ego Scipio, tit. S. Mariae de Populo, Card.
Gonzaga.
 - * Ego Antonius, tit. Sancti Vitalis, Card.
Saulius.
 - * Ego Evangelista, t. S. Matthaei in Merulan.
Card. Cusentin. Archipresbyter San-
cti Petri.
 - * Ego Joannes, tit. S. Mariae Transpontinae,
Card. de Mendoza.
 - * Ego Marianus Perbenedictus Sancti. Pe-
tri, & Marcellini, Card. de Came-
rino.
 - * Ego Franciscus, S. Mariae in Via-Lata,
Diac. Card. Sfortia.
 - * Ego Alexander, Sancti Laurentii in Da-
maso, Diac. Card. Montatus Vice-Can-
cellarius.
 - * Ego Hieronymus, S. Eustachii, Diac.
Card. Matthejus.
 - * Ego Benedictus, S. Mariae in Cosmedin,
Diaconus Card. Justinianus.
 - * Ego Alcanius S. Nicolai in Carcere,
Diac. Card. Columna.
 - * Ego Federicus, S. Agatha, Diac. Card.
Borromaeus.
 - * Ego August. S. Adriani, Diac. Card. Cu-
sanus.
 - * Ego Franciscus Maria, S. Mariae in Dom-
nica, Diac. Card. a Monte.
 - * Ego Guido, SS. Cosmae, & Damiani,
Diac. Card. Pepalus.
- Anno a Nativ. Domini 1590. indict. 3. Publicatio.
die vero 28. mens. Jan. Pontif. SS. Mi in Chri-
sto Patris, & D. N. D. Sixti Divina provid.
Papa V. An. V. Retroscriptae litterae Apostol.
affixae, & publicatae fuerunt in vultus Basilicae
Lateran., ac Principis Apost. de Urbe, necnon
Cancell. Apostol., per me Franciscum Baron
ejusd. SS. D. N. Papa Curf.
Pompaeus Guerra Mag. Curfor.

Se

pro sublatis, & abrogatis habere volumus,
ceterisque contrariis quibuscumque.

§.7. Volumus autem, quod praesentis
cedulae sola signatura sufficiat, & ubique
fidem faciat, etiam absque data, & regi-
stratura, ac publicatione. Quodque si vide-
bitur, hujusmodi cedula in quaterno Can-
cellariae describatur, & etiam sine publica-
tione, data, & registratura, eis fides om-
nino adhibeatur in judicio, & extra, pe-
inde acsi litterae etiam sub plumbo expeditae
essent, quae nihilominus expediri possint,
per Breve nostrum, sub quacumque
data, stylo Cancellariae, & Camerae praefata-
rum, ac regulis, & Constitutionibus,
necnon privilegiis, Registratoribus suppli-
cationum Apostolicarum, & aliis praefatae
Curiae Officialibus concessis in contrarium
disponentibus, & aliis non obstantibus qui-
buscumque.

Placet, & ita Motu proprio mandamus.

Subscriptio
Papa.

Publ. Pont.
An. V. die 3.
Aprilis.

Leſta, & pub. fuit ſuprad. Conſt. Ro-
mae in Cancell. Apoſt. Anno Incarnat. Domi-
nica millesimo quingentesimo nonagesimo die
vero 3. mens. Aprilis Pont. S. D. N. D. Six-
ti divina providentia Papa V. Anno V.

CLXVII.

Ex Regest. in
Secret. Breu.

Confirmatio nonnullorum Decretorum per
Commissarium, & Visitatorem in Pro-
vincia Romandiola deputatum factorum,
pro bono regimine, & Gubernio Comi-
tatus, & Civitatis Caesatenen.

SIXTUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Inter innumeras Pastoralis Nobis divina
annuente Clementia, inuncti muneris
Curas, in ea praecipue cogitatione assidue
versamur, ut Civitates, & loca ditioni no-
strae temporali subiecta, tranquille, felici-
terque regantur, gubernentur, atque in-
stituantur, Populi que Nobis subditi, quan-
tum provideri humana ratione potest a po-
tentioribus non opprimantur, & affligan-
tur, atque abusus, qui vel temporum va-
rietate, vel hominum licentia, sensim ab-
repunt, tollantur, & de medio removean-
tur, ne quid injuriosum, ne quid deprava-
tum, ne quid corruptum utilitatem, pacem,
atque justitiam publicam Invertat, &
perturbet.

Ante Trien-
nium Ponti-
ficis nonnullos
graves viros
elegerat, qui
Provincias, &
loca Status
Ecclesiastici
visitarent.

§.1. Quare, ab hinc fere triennium,
certos Camerae nostrae Apostolicae Clericos
(cum Nos summa rerum intenti, & tot
tantisque oneribus, quae pro totius Chri-
stianae Reipublicae communi salute nostris
cervicibus sustinemus, distenti per nosmet-
ipsos id exequi non possemus) Visitatores,
& Commissarios nostros ad eas Civitates,
Oppida, & loca visitandum, eaque ordi-
nandum, & quid quid in eis correctione,
& reformatione indigeret Nobis referen-
dum, ut retractari, & coerceri, &

salubrius ordinari possent misimus.

§.2. Inter quos dilectus filius Alexander
Centurionus dictae nostrae Camerae Clericus
noster in Provincia Romandiola Visitator,
& Commissarius a Nobis deputatus fuit, qui
inter ejus Provinciae sibi commissa loca Co-
mitatus Civitatis nostrae Caesena visitavit.

§.3. Vissique, & mature cognitis Co-
mitatus ipsius legibus, seu statutis, vel con-
suetudinibus, & moribus, diligenterque
investigato, illius regiminis modo, non
pauca coercenda, reformanda, & ex inte-
gro statuenda, providenda, & decernenda
deprehendit.

§.4. Cumque ea omnia distinctim, &
ordinatim ab eo Nobis, vel Congregationi
ad hoc a Nobis instituta relata, & commu-
ni omnium voto, uti juri, & honestati
congruentia, statuique, & regimini dicti
Comitatus appime utilia, & necessaria
laudata, & comprobata fuerint, ac dile-
ctus filius Nicolaus Moronus Locumtenens
Ariminen. dicti Comitatus nomine pro il-
lorum confirmatione Nobis humiliter sup-
plicari fecerit. Nos hujusmodi supplicatio-
nibus inclinati dictorum Decretorum to-
tum tenorem, nec ullo proflus verbo omisso,
& ut decreta ipsa firmiter consistant, & in
futurum ab iis, quos attingunt, & attingent
inconcusse impleantur, & inviolate
serventur. Motu proprio, & ex certa no-
stra scientia, & de Apostolica potestatis
plenitudine. Decreta omnia infra inserta,
prout jacent Apostolica auctoritate tenore
praesentium approbamus, & confirmamus,
illisque perpetuae, & inviolabilis firmitatis
robur adjicimus, omnesque, & singulos
tam juris, quam facti, & solemnitatum
forfan requisitarum defectus, si qui inter-
venerint in iisdem supplemus, & potiori
pro cautela haec eadem de novo decernimus,
& statuimus.

§.5. Sicque per quoscumque Judices, &
Commissarios, quavis auctoritate fun-
gentes, etiam causarum Palatii Apostolici Au-
ditores, & S. R. E. Cardinales, subla eis,
& eorum cuilibet, quavis aliter judicandi,
& interpretandi facultate, & auctoritate,
judicari, & definiti debere, necnon irri-
tum, & inane, si secus super his a quoquam,
quavis auctoritate scienter, vel ignoranter
contigerit attentari.

§.6. Quo circa dilectis filiis Provinciae
nostrae Romandiola Praesidibus, vel Lega-
tis, seu Vice-Legatis nunc, & pro tempo-
re existen. per praesentes mandamus quatenus
ipsi, vel alter eorum faciant auctoritate
Nostra omnia in infra insertis Decretis
expressa, & contenta integre, inviolate, &
ad unguem perpetuis, futuris temporibus
observari sub poenis in eisdem Decretis
comminatis, & inflictis, aliisque gravio-
ribus, etiam corporalibus eorum arbitrio
infligendis, augendis, & moderandis.
Contradictores quoslibet, & rebelles, &
praemissis non parentes per sententias, cen-
suras, & poenas Ecclesiasticas, aliasque op-
portuna juris, & facti remedia, appella-
tione

Eos inter Ale-
xander Cen-
turionus visi-
tavit Cese-
nam.

Nonnulla-
que effor-
mavit Statuta

Quae confir-
mac Sixtus.

Necessariae
appone clau-
sulas.

Executores
constituit.